

היסודות של פקודת מס ההכנסה, הקובעת כי כל הוצאות עסקיות יש להביאן בחשבוני הניכויים מן ההכנסה החייבת במס. כשם שהיו נימוקים שקולים, מנקודת השקפתם של כמה חברים, שאין להוציא את ההתייקרות מכלל חישוב תוספת היוקר, כך יש לראות אף נימוקיהם של אלה הטוענים שיש לשמור על סעיף זה בפקודת מס ההכנסה ולא לערער תקפו מאיזו סיבה שהיא.

הוויכוח נסתיים בפשרה, והוחלט לא להביא בחשבון הניכויים את ההוצאות לבול הבטחון הכרוכות בהחוקת מכוניות, ואילו שאר ההוצאות, טלפונים וכו', תהיינה כלולות בהוצאות הנהנות מניכויים ממס הכנסה.

אני מחזיק טובה להכריז הסעיף שוויתרו על מסירת הודעות ונתנו בי אמוץ שאוכל להציג לפני חברי הכנסת באופן אובייקטיבי מה היו חילוקי הדעות.

ד. רדיפות היהודים במצרים

1. הודעת ראש הממשלה

שלנו במצרים. היו ארבעה שבועים שלנו במצרים לפני מבצע סיני. כל המאמצים — במידה שנעשו מאמצים כאלה — עלידי המזכיר הכללי של א"מ, עלו בתוהו, ולא קיבלנו אותם חזרה, אם כי אנו היינו מוכנים להחזיר למצרים מספר הרבה יותר גדול של שבועים מצריים.

במבצע סיני שרב נפלו שבועים אחדים בידי המצרים. בי קשנו מאת הממשלה ההולנדית לקחת על עצמה את ההגנה על שבועי ישראל במצרים, ולהכטיח שינהגו בהם לפי אמנת ג'נבה, כפי שאנו נוהגים בשבועים המצריים שנומצאים אצלנו.

ביום 12 בנובמבר קיבלנו מצירות הולאנד תשובה על פנייתנו. היא מודיעה לנו כי התגובה המיידית של הממשלה המצרית לצעד שנעשה עלידי השגרירות ההולנדית בקהירו במטרה להשיג לממשלת הולאנד מעמד של מדינה מגינה לפי אמנת ג'נבה, היתה שלילית, כאמתלה שאין מצרים מכירה במדינת ישראל. אנו חושבים כי עצרת א"מ תישא באחריות לגורל שבועים אלה, אם לא תדאג לכך שהרודן המצרי יישמע לחוק הבינלאומי ולאמנת ג'נבה.

אנו מציעים שהכנסת תקבל התלטה זו :

«הכנסת מבקעה הודעותיה העמוקה על מעשי הזוועה נגד יהודי מצרים —

תופיק טובי (מק"י):

ומה על מעשי הזוועה נגד התושבים הערביים ?

(קריאות באלם)

ראש-הממשלה ד. בן-גוריון :

אל תפרעו ! האם אתה נציגו של נאצר כאן ?

תופיק טובי (מק"י):

אני נציג התושבים הערביים.

(קריאות באלם)

היו"ר י. שפרינצק :

חברי-הכנסת טובי, אני קורא אותך לסדר.

ראש-הממשלה ד. בן-גוריון :

«הכנסת מבקעה הודעותיה העמוקה על מעשי הזוועה נגד יהודי מצרים ועל הפשעים של רודן מצרים והכת הצבאית השלטת במצרים, הרוסמים ברגל-גאווה כל המגילה של זכויות האדם, שהיא אחת מאשיות ארגון האומות המאוחדות.

האינדוס, מבלי להוציא אף גורם אחד, ולפי דעתם צריכים לנהוג כך גם הפעם. לעומת זה סבור חלק אחר של ועדת הכספים כי בהתחשב בצרכים המיוחדים שחייבו הטלת בול הבטחון קיימת הצדקה לנהוג במקרה זה שלא כרגיל.

זו היתה נקודה אחת שמסביבה התנהל ויכוח בוועדת הכספים. התנהל גם ויכוח אחר בפני עצמו, מתוך קשר מסויים לבעיה הראשונה.

כידוע, קיים בפקודת מס הכנסה סעיף מסויים — סעיף 11 — הקובע את הניכויים לצורך הוצאות עסקיות מן ההכנסה החייבת במס, בכלל זה הוצאות לצרכי מכוניות, טלפונים וכו'. נתעוררה איפוא השאלה כיצד לנהוג כלפי ההוצאות העסקיות המוגדלות, הנובעות מהטלת בול הבטחון. חלק מחברי ועדת הכספים טען, שאין לערער אגב דיון בבול הבטחון את אחד מן

היו"ר י. שפרינצק :

רשות-הדיבור לראש-הממשלה.

ראש-הממשלה ד. בן-גוריון :

אדוני היושב-ראש, חברי-כנסת, בימים האחרונים הגיעו אלינו ידיעות מחרידות, אשר אושרו עליידי יהודים מגורשים, שהספיקו להגיע ביתיים לארץ, וגם עלידי מקורות זרים הנמצאים במצרים — על מעשים פראיים ואכזריים של הרודן המצרי וממשלתו, נגד התושבים היהודיים במצרים, בין זרים ובין נתנים מצריים.

אלפי יהודים חסרי נתינות גורשו ממצרים מבלי שניתנה להם אפשרות לקחת אתם את מעט רכושם. מהמוני יהודים נתני מצרים ניטלה נתינותם. מכמה משפחות עקרו בנים ובנות, ולפעמים גם זקנים, ושלחו אותם למחנות-הסגר.

הממשלה המצרית מטילה אימה על כל יהודי מצרים הרוצים להחזיק באמונתם היהודית, שהיא קשרה באמונה לשיבת ציון, ואומרת להטיל עונשים חמורים על יהודים אשר בעוון "ציוניות", גוזלים את רכוש היהודים.

כל המעשים האלה מזכירים לנו את המעשים שנעשו עלידי היטלר לפני פרוץ המלחמה. מעשים אלה כשהם לעצמם חמורים למדי, ואי-אפשר שדעת-הקהל ההגונה בעולם — ואנחנו מאמינים שיש כזאת — תעבור עליהם בשתיקה. אולם עלינו גם להזהיר את העולם, לא רק על מעשים שנעשו עכשיו, אלא על מה שעלול להתחולל במצרים אם לא יאחזו מיד באמצעים יעילים להפסקת התעלולים האלה.

היום אנחנו רוצים להזכיר לעולם, שלא האמין להתראות שלנו כשהתרינו על דברי "מין קאמפף" של היטלר, ורבים אמרו שאלה אינם אלא דברי הבל ספרותיים, איש לא יעשה דברים כאלה. וכאשר פרצה מלחמת העולם בוצעו הזוועות האיזמות ביותר בהיסטוריה האנושית.

ואני מחזיב להזכיר שבמבצע סיני מצאנו הרבה כל-כירכב של קצינים מצריים, שעליהם היו ציורי צלב-הקרוס; אצל רבים מהם נמצא הספר "מין קאמפף" בתרגום הערבי. זה החינוך שהרודן המצרי נתן למפקדיו.

הדבר הזה מבשר רעות על עתידה של יהדות מצרים, אם העולם לא יאחזו מיד באמצעים יעילים ונמרצים נגד המעשים האלה.

אני מוכרח גם להביע את חרדתנו הרבה לגורל השבועים

היור"ר י. שפרינצק:

קראתי אותו לסדר.

תופיק טובי (מק"י):

צריך לקרוא לסדר את הממשלה על מעשיה...

ראש-הממשלה ד. בן-גוריון:

אם הכנסת סובלת מציאות בוגדים בתוכה, אין קריאה לסדר מועילה.

הכנסת תובעת מעצרת או"ם ומנציגי המעצמות בכירת מצרים לנקוט מיד באמצעים יעילים להפסקת רדיפות אלו נגד התושבים היהודיים, להביא לשחרורם המידי של המוחזקים במחנות-ההסגר ולשים קץ לאפליות נגד יהודי מצרים. מדינת ישראל כמובן תפתח שעריה לכל גולי מצרים ותקבל בנדיבות פתוחות כל יהודי שיעלה לארץ.

יוסף סרלין (הציונים הכלליים):

האם יושב-ראש הכנסת אינו חושב לקרוא את חברי הכנסת טובי לסדר?

2. הודעות של סיעות

במצרים או בארצות אחרות, תיגבה באחד הימים עלידי מדינת ישראל, ולא תהיה הפקרת רכוש יהודי ושדירותו.

דור זה ידע מלחמה ופגיעה, אויב, דבר, וחרב ורעב ויגון; דור זה ידע מלחמה ופשעיה, התעללות באנשים חסרי מגן ונשק, הגליה, שעבוד וכסיה. הכבד בפשעי מלחמה הוא ה"ג'נוסייד", פשע השמדת-עם. על מדינת ישראל לשאת אחרתה באוני הכנופיה המשתוללת במצרים, כי כל הנעשה במצרים ביתס ליהודים הרי הוא בבחינת צעדים לקראת פשע זה, ברמסם ברגל גאווה זכויות האדם המקודשות עלידי כל העמים. במגילת זכויות האדם נאמר: "לא יהיה אדם נתון לעינויים, ולא ליחס או לעונש אכזריים, בלתי-אנושיים או משפילים; לא ייאסר אדם, לא ייעצר ולא יוגלה באופן שרירותי".

בדור זה פושעי מלחמה לא ינוקו, וכל אלה אשר עליהם תרביץ אשמת הרדיפות האנטי-יהודיות יתנו את הדין באחד הימים.

על מדינת ישראל לשוב ולהכריז כי לכל יהודי הנרדף ברחבי תבל, באשר יהודי הוא — המולדת העברית פתוחה ומחכה לו. קבל נקבל את כל המגורשים כבנים השבים לגבולם.

כנגד האנושות כולה מוכיח עתה הרוזן המצרי, שהאיני טרס החינוי של כל בני התרבות הוא כי שלטונו יחדל וממלכת זדונו תעבור מן הארץ.

ישראל רוקח (הציונים הכלליים):

אדוני היושב-ראש, כנסת נכבדה, כמובן מקבלים אנחנו את הצעת ההחלטה אשר הוגשה עלידי ראש הממשלה. אני רוצה להוסיף כמה דברים כדי להביע את רגשות סיעתנו.

הגיעה תורה של יהדות מצרים לצרות ורדיפות. מאז ימים קדומים מתקיימת בארץ זו עדה נכבדה וחשובה עם מסורת יהודית מקורית. בשלוש קהילות — קהיר, אלכסנדריה ופורט-סעיד — התרכזו רובו הגדול של הישוב היהודי. הישוב היהודי עמל רבות למען גדולתה ושגשוגה של מצרים, ורבות ומכובדות היו עמדות הישוב היהודי בשטח הכלכלה, הבריאות והתרבות. והנה הונף גרון ההשמדה על הישוב היהודי במדינת היאור. מאז 1936 סבלו היהודים רבות בהסתת המופתית וגרו-ריו, אך מלחמת העולם השנייה ריכזה את הניגודים במקצת. מאז 1948, עם פלישת גיסות מצרים לארצנו, החלו השלטונות לנגוש ביהודים ושמו רבים במחנות הסגר. קרבנותיהם היו לא מעטים. שלטונות קהיר הסכימו לשמור על זכויותיהם העדתיות, הדתיות והתרבותיות.

עם המבצעים האחרונים באו ידיעות, המאושרות מכל הצדדים, על רדיפה גרועה מזו של היטלר נגד יהדות גרמניה,

היור"ר י. שפרינצק:

נשמע עכשיו הודעות של סיעות אחדות.

רשות-הדיבור לחברת-הכנסת רויאל-נאור למסירת הודעה בשם סיעתה.

אסתר רויאל-נאור (תנועת החרות):

כבוד היושב-ראש, כנסת נכבדה, זקת אחינו עולה וברי קעת אלינו מארץ מצרים, מאדמת היאור. הרוזן המצרי המובס חפץ לכבס בדמעות יהודי מצרים את חרפת מפלתו הצבאית, ולכבות בדמם ודמיהם את שלהבת המרידות והאכזבה הלוחכת אשיות שלטונו. הגירושים ההמוניים והפתאומיים, שלילת האזרחות והחרמת הרכוש, הענקת תעודות אויב צהובות למראה, לקיחת בני-התעורבות, הפרדת משפחות וניתוק ילדים בזרוע מאמותיהם, כליאת המונים בבתי-הסוהר ומחנות ריכוז, תוך הרעבתם והתעללות בהם — כל אלה הנם מהדורה מחודשת של "טיפול ביהודים" נוסח היטלר.

בעיני אדישות ושוויון נפש הביט העולם בהתעללות ביהודים, במדינת הרוזן הנאצי, בקווחו כי בכך ירחיק הקץ. אולם זו היתה ראשית הדרך להדברת אירופה ועמיה תחת מגף קלגסיו. לא אחת שימש דמנו "שמן על גלגלי המהפכה", ולא פעם היה כשמן על מדורות אכזרות וסכסוכים פנימיים בקרב העמים בהם נחתו בני עמנו.

נקודת המפנה בדברי ימיו ובדרך חייו של העם היהודי היא תקומת מדינת ישראל. עליה לשמש תריס בפני הפור-ענות, מעצור מדיני ופסיכולוגי, בלם לנסיון לכל פורעי-פרעות בישראל, והסכר לדמיו המוגרים. שליחותה ה"ס"טורית של המדינה העברית היא, כי בשום מקום בעולם לא תחזור ולא תישנה עוד הפקרת האדם היהודי והעם היהודי. על מדינת ישראל להושיט מלאו עזרתה לאחינו הנמקים והגר-דפים על צוואר במצרים. על מדינת ישראל לדרוש דיון מידי בעצרת האו"ם על מצב היהודים במצרים ובארצות נגישות אחרות. על מדינת ישראל לדרוש מן האו"ם ומארגונים עולמיים אחרים לשגר משקיפים למצרים, כדי לעמוד על המעשים הנאציים הנעשים שם ביהודים.

עובדה היא שאו"ם החליט לשגר להונגריה משקיפים לעמוד מקרוב על שפך הדם שנגרם עלידי משעבדי-עמים קומוניסטיים בדיכוי רוח העצמאות של העם ההונגרי. באותה סמכות מוסרית עצמה חייבת העצרת — אם אין היא עצמה רוצה להחליש את תוקף החלטתה בענין הונגריה ולהטיל על עצמה את צל החדיצדיות — לשגר ללא דיחויים נציגים ולערוך חקירה ורדישה על מעשי הוועה המבוצעים עלידי ורשיהם של משעבדי-העמים הנאציים.

על המדינה הודיע כי כל פרוטה שתיגזל מן היהודים